

ÎNCHEIERE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de ÎCAP „COOPALIMENTARA”
a UCCC,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a ÎCAP
„COOPALIMENTARA” a UCCC către Ruslan Botnari și Ludmila Șincarenco cu
privire la încasarea plății pentru păstrarea microbuzului și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC și menținută
hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea
a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 17 ianuarie 2019, Întreprinderea Cooperatistă de Alimentație Publică
„Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM a depus
cerere de chemare în judecată împotriva lui Botnari Ruslan și Șincarenco Ludmila,
solicitând încasarea sumei de 29950 de lei pentru serviciile de depozit, prestate în
legătură cu păstrarea microbuzului „Mercedes”, numărul de înmatriculare - XXX, în
perioada 23.09.2017 până la 15.01.2018 și a taxei de stat în mărime de 898,5 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, deține autorizații de funcționare a parcării auto
cu plată nr. 01469 din 16.01.2017 și nr. 01501 din 16.01.2018, administrând o parcare
cu nivel sporit de securitate, cu acces limitat a terților și alte condiții necesare pentru
asigurarea integrității corpurilor delictive.

Începând cu luna ianuarie 2017 acceptă pentru păstrare corpuri delictive și în
special mijloacele de transport reținute de organele de urmărire penală și agenții
constatatori în cadrul cauzelor penale și contravenționale.

La 23.09.2017, în baza procesului-verbal de reținere și aducere la parcare
specială nr. VEH 01003308 din 23.09.2017, a primit la parcare specializată din str.

Otovasca 19a, mun. Chișinău, de la inspectorul de poliție Cerescu Nicolae și proprietarul Botnari Ruslan - microbuzul de model „Mercedes”, n/î XXX, Actul nr. 00479 din 23.09.2017, pe motiv că șoferul Botnari Ruslan a fost înlăturat de la conducere, fiind în stare de ebrietate avansată.

Ulterior, prin sentința Judecătorei Strășeni din 01.03.2018, pârâțul Botnari Ruslan a fost condamnat în baza art. 264/1 alin. (4) Codul penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă corespunzătoare.

În cadrul examinării cauzei penale a înaintat o cerere cu privire la încasarea cheltuielilor legate de păstrarea automobilului de model „Mercedes”, n/î XXX, respinsă prin încheiere protocolară de instanță, deoarece autoturismul nu a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la materialele cauzei penale.

Potrivit registrului mijloacelor de transport, proprietar al microbuzului de model „Mercedes”, n/î XXX este Dascal Anatolii, decedat la XXX, prin urmare, mijlocul de transport vizat urma să treacă în proprietatea moștenitorului, fiica defunctului Șincarenco Ludmila, care a acceptat după decesul lui Dascal Anatolii cota-parte din apartamentul nr. 4, din XXX.

În aceste condiții, microbuzul urma a fi ridicat de proprietar sau persoana împuternicită din parcare specializată îndată după soluționarea de către organul de urmărire penală a chestiunii privind recunoașterea în calitate de corp delict.

Nici pârâțul Botnari Ruslan și nici moștenitorul proprietarului Dascal Anatolii - pârâta Șincarenco Ludmila, până în prezent, nu au realizat dreptul de a ridica automobilul de la parcare, astfel încât a fost pusă în condiția de a prelungi asigurarea integrității automobilului transmis spre păstrare, avansat din cont propriu.

În perioada de mai bine de 2 ani, de la 10.09.2017 și până la 18.04.2019, ca depozitar, în lipsa unui contract formal, cu strictețe și responsabilitate a asigurat integritatea corpurilor delictive și ulterior a bunurilor mobile, fiind în drept, în opinia sa, de a solicita recuperarea cheltuielilor suportate, or, este indiscutabil faptul că copârâții, proprietar și posesor al bunului depozitat, au beneficiat de serviciile de depozit prestate avansat din cont propriu de către reclamantă, îmbogățindu-se fără justă cauză de serviciile acordate și respectiv sunt obligați să achite aceste servicii.

Astfel, Întreprinderea Cooperatistă de Alimentație Publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM a solicitat de a încasa în mod solidar de la Botnari Ruslan și Șincarenco Ludmila suma de 29950 de lei pentru serviciile de depozit, prestate în legătură cu păstrarea microbuzului „Mercedes”, numărul de înmatriculare - XXX, în perioada 23.09.2017 și până la 15.01.2018, și a taxei de stat în mărime de 898,5 de lei.

Prin hotărârea din 24 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea Întreprinderii Cooperatiste de Alimentație Publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM.

S-a încasat din contul lui Botnari Ruslan, în beneficiul Întreprinderii Cooperatiste de Alimentație Publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM, suma de 29950 de lei, acumulată pentru păstrarea microbuzului de model „Mercedes”, n/î XXX în perioada 23.09.2017 - 15.01.2019 și cheltuielile de

judecată cu titlu de taxă de stat în mărime de 898,50 de lei, iar în total suma de 30 848 (treizeci mii opt sute patruzeci și opt) de lei 50 bani.

S-au respins ca neîntemeiate, pretențiile formulate împotriva Ludmilei Șincarenco privind încasarea în mod solidar a sumei de 29950 de lei pentru serviciile de depozit, prestate în legătură cu păstrarea microbuzului „Mercedes”, numărul de înmatriculare - XXX, în perioada 23.09.2017 până la 15.01.2018 și a taxei de stat în mărime de 898,5 de lei.

S-a încasat din contul Întreprinderii Cooperatiste de Alimentație Publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM, în beneficiul Ludmilei Șincarenco, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 7700 (șapte mii șapte sute) de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 25 aprilie 2019, reprezentantul Întreprinderii Cooperatiste de Alimentație Publică „Coopalimentara”, Catan Valeriu, a declarat apel, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 24 aprilie 2019, în partea în care au fost respinse pretențiile formulate împotriva Ludmilei Șincarenco.

Prin decizia din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat a fost respins și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că consideră corectă și legală soluția instanței de fond cu privire la temeinicia parțială a cererii de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Cooperatistă de Alimentație Publică „Coopalimentara” a Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum din RM privind încasarea în mod solidar de la Botnari Ruslan și Șincarenco Ludmila a sumei de 29950 de lei pentru serviciile de depozit, prestate în legătură cu păstrarea microbuzului „Mercedes”, numărul de înmatriculare - XXX, în perioada 23.09.2017 până la 15.01.2018 și a taxei de stat în mărime de 898,5 de lei.

Având în vedere prevederile legale ce guvernează prezentul litigiu raportate la circumstanțele cauzei stabilite în cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe cu privire la aceea că intimatul Botnari Ruslan prin acțiunile sale, a generat reținerea și plasarea mijlocului de transport la parcare specializată ce aparține reclamantei ÎCAP „Coopalimentara” în perioada 23.09.2017 până la 15.01.2019, perioadă invocată de apelant, în mod tacit a acceptat oferta ÎCAP „Coopalimentara” a UCCC, fiind obligat să achite servicii prestate, conform tarifelor stabilite și anunțate de depozitar.

Intimatul Botnari Ruslan nu a contestat plasarea microbuzului la parcare specializată, inclusiv și după recepționarea cererii prelabile la 08.03.2018, precum și nu a achitat cheltuielile suportate de apelant pentru serviciile acordate, respectiv prima instanță întemeiat a admis acțiunea parțial și a dispus încasarea din contul intimatului Botnari Ruslan a sumei de 29950 de lei, formată pentru păstrarea microbuzului de model „Mercedes”, n/î XXX, în perioada 23.09.2017- 15.01.2019.

Subsecvent celor sus menționate, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiată și concluzia primei instanțe cu privire la netemeinicia cererii de chemare în judecată înaintată de ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC împotriva Ludmilei Șincarenco

Ludmila cu privire la încasarea plății pentru păstrarea microbuzului și încasarea cheltuielilor de judecată or, acesteia nu-i poate fi imputată obligația achitării cheltuielilor suportate de apelantă pentru staționarea mijlocului de transport, neinclus în averea succesorală moștenită, la parcare specializată, obligație născută după decesul defunctului Dascal Anatolii.

La 28.02.2020, ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că la examinarea cauzei nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost interpretată în mod eronat legea, astfel instanța de apel nu a verificat legalitatea hotărârii primei instanțe și nu a reținut faptul că aceasta nu a apreciat probele și nu a determinat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, iar concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

La 11.06.2020, Ludmila Șincarenco a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat ca recursul declarat să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 26 noiembrie 2019 și comunicată participanților la proces la 20 decembrie 2019 (f. d. 105), iar recursul a fost declarat la 28 februarie 2020, date despre recepționarea deciziei contestate la materialele dosarului lipsesc. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu

conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către ÎCAP „COOPALIMENTARA” a UCCC.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

Se consideră inadmisibil
„COOPALIMENTARA” a UCCC.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Judecătorii

d i s p u n e:
recursul declarat de către ÎCAP

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru